

ESCOLA: Sabeiana

NOM: Eha Martínez

TÍTOL: La 101 cases diferents.

Vet aquí que una vegada hi havia uns nens que es deien: Arnau, Jordi, Vera i Noa.

Un dia el grup d'amics estava molt avorrit, llavors la Vera va pensar:

- Per què no anem passant per les llars de cada família del poble?

Els altres al principi estaven una mica insegurs, però després d'una estona... Van dir que sí!

En Jordi i l'Arnau van preparar les motxilles, i una vegada llestes van sortir de casa de la Noa i van començar a tocar el timbre dels seus veïns. La Noa i la Vera van preguntar:

- Hola! Què ens podeu dir alguna tradició que feu a la vostra llar?

La Vera va treure la llibreta i va començar a apuntar. Els veïns li van dir que la tradició que solien fer era que per Pasqua feien una mona gegant amb les cares de tota la família. La Noa va dir:

- Què divertit!

Però l'Arnau i en Jordi es van mirar i van pensar:

-Quina tradició tan curiosa!

A partir d'aquí, tots quatre van passar 100 cases més i van anar descobrint com de diferents eres totes! Van conèixer tradicions tan especials com:

- Una família feia picnics a cada estació de l'any segons quina estació sigui per exemple si era la tardor posen fulles seques al costat del menjar.
- Una família anava al càmping de la seva tieta per menjar calçots de l'hort del seu tiet.
- Una família veia una pel·lícula cada divendres a la nit amb una bona pizza.
- Una família anava a missa cada diumenge.
- Per carnestoltes, una família sortia al carrer per fer una carrossa amb les altres famílies.
- El fills d'una família anaven a casals a l'estiu per passar-ho bé durant totes les vacances!

Quan van acabar d'anar a totes les cases l'Arnau i en Jordi no paraven de queixar-se perquè no els agradava cap tradició: unes els hi semblaven avorrides, unes altres els feien vergonya, d'altres eren estranyes... La Noa i la Vera van dir:

- Nois! Totes les llars són molt especials. No hi ha unes millors que les altres, totes són iguals. El més important és que cada tradició i cada família tingui al darrere una família que s'estimi.

En Jordi i l'Arnau van reflexionar i van dir:

- És veritat, noies, teniu raó. Totes les llars són iguals.

Després d'aquesta aventura tots quatre van anar a menjar una mica i es van adonar que no importa quina tradició feia cada família totes eren divertides i diferents.

Penseu que hi ha gent sense llar i tothom es mereix una llar per viure feliç i tranquil amb els seus drets, les seves tradicions i tot el que ells o elles vulguin.